

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження
у справі за конституційним зверненням громадян
Толмачова Віктора Павловича
та Толмачової Валентини Миколаївни
щодо офіційного тлумачення положень частин другої, четвертої
статті 7, частини першої статті 8
Житлового кодексу Української РСР,
частини другої статті 383 Цивільного кодексу України

м. Київ
24 лютого 2015 року
№ 6-у/2015

Справа № 2-8/2015

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича — головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гульгая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича — доповідача,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадян Толмачова Віктора Павловича та Толмачової Валентини Миколаївни щодо офіційного тлумачення положень частин другої, четвертої статті 7, частини першої статті 8 Житлового кодексу Української РСР, частини другої статті 383 Цивільного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Сергейчука О. А. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

установив:

1. Громадяни Толмачов В. П. та Толмачова В. М. звернулися до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частин другої,

четвертої статті 7, частини першої статті 8 Житлового кодексу Української РСР (далі — Кодекс), відповідно до яких «непридатні для проживання жилі будинки і жилі приміщення переобладнуються для використання в інших цілях або такі будинки зносяться за рішенням виконавчого комітету обласної, міської (міста республіканського підпорядкування) Ради народних депутатів» (частина друга статті 7 Кодексу); «порядок обстеження стану жилих будинків з метою встановлення їх відповідності санітарним і технічним вимогам та визнання жилих будинків і жилих приміщень непридатними для проживання встановлюється Радою Міністрів Української РСР» (частина четверта статті 7 Кодексу); «переведення придатних для проживання жилих будинків і жилих приміщень у будинках державного і громадського житлового фонду в нежилі, як правило, не допускається. У виняткових випадках переведення жилих будинків і жилих приміщень у нежилі може здійснюватись за рішенням органів, зазначених у частині другій статті 7 цього кодексу» (частина перша статті 8 Кодексу).

Суб'єкти права на конституційне звернення, наводячи зазначені положення, просять роз'яснити, чи належить до компетенції виконавчого комітету міської ради (міста не республіканського підпорядкування) прийняття рішень, передбачених частиною другою статті 7 Кодексу, та чи поширюється дія положень частини четвертої статті 7, частини першої статті 8 Кодексу на переведення жилих будинків та жилих приміщень у будинках приватного житлового фонду у нежилі.

Автори клопотання також просять роз'яснити положення частини другої статті 383 Цивільного кодексу України, згідно з яким «власник квартири може на свій розсуд здійснювати ремонт і зміни у квартирі, наданій йому для використання як єдиного цілого, — за умови, що ці зміни не призведуть до порушень прав власників інших квартир у багатоквартирному житловому будинку та не порушать санітарно-технічних вимог і правил експлуатації будинку», в аспекті того, чи передбачає це положення можливість переведення житлового приміщення в категорію нежитлового.

Обґрунтовуючи необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень Житлового кодексу Української РСР та Цивільного кодексу України, суб'єкти права на конституційне звернення стверджують про наявність їх неоднозначного застосування судами України та іншими органами державної влади.

До конституційного звернення долучено копії рішень Зарічного районного суду міста Сум від 6 серпня 2013 року, Харківського апеляційного адміністративного суду від 15 жовтня 2013 року, Вищого адміністративного суду України від 30 січня 2014 року, Верховного Суду України від 17 червня 2014 року, прийнятих у справі, в якій Толмачов В. П. та Толмачова В. М. були стороною, а також ухвал Вищого адміністративного суду України від 24 квітня 2012 року, від 17 січня 2013 року, від 21 листопада 2013 року.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 12 лютого 2015 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі, виходить з такого.

У Конституції України визначено вичерпний перелік питань, що належать до повноважень Конституційного Суду України, зокрема офіційне тлумачення Конституції України та законів України (стаття 147).

За правовою позицією Конституційного Суду України офіційне тлумачення і застосування правових норм є різними видами юридичної діяльності; надання консультацій чи роз'яснень щодо застосування правових норм до конкретного випадку, пошук та аналіз таких норм з метою їх застосування в конкретному випадку є правозастосовною діяльністю і не належить до повноважень Конституційного Суду України (Ухвала від 9 вересня 2014 року № 78-у/2014).

Аналіз матеріалів конституційного звернення дає підстави вважати, що Толмачов В. П. та Толмачова В. М., порушуючи перед Конституційним Судом України вказані питання, намагаються отримати консультацію щодо застосування положень частин другої, четвертої статті 7, частини першої статті 8 Кодексу, частини другої статті 383 Цивільного кодексу України.

Проте надання консультацій чи роз'яснень з приводу правозастосування не належить до повноважень Конституційного Суду України (Ухвала Конституційного Суду України від 31 березня 2010 року № 15-у/2010).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадян Толмачова Віктора Павловича та Толмачової Валентини Миколаївни щодо офіційного тлумачення положень частин другої, четвертої статті 7, частини першої статті 8 Житлового кодексу Української РСР, частини другої статті 383 Цивільного кодексу України на підставі пункту 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ